

Publicerad 2007-06-01 15:57 av Nanno

Inre Kaos

Min själ irrar mållöst, i fängelsets förtvivlan.
Tidlöst sökande efter sanning och mening.
Dock utan riktning.

Mitt hjärta blöder stillsamt, ensamhet är på besök
trängande efter värme och lycka
som passerar obemärkt förbi mig.

Mina ögon söker utom räckhåll av längtan,
stirrande oändligt genom svärtan som omsluter
de ännu inte kan se ljuset.

Mina öron lyssnar rivigt i tysthetens eko,
Sökande efter igenkända ljud som känns tröstande
Ändå är dem omringade av dövhetens förmörkelse.

Mina armar sträcker sig desperat i hopplösheten
Sökande efter styrka och trygghet för omfamningen av mig.
Än ingen funnen i mörkret.

Mina sinnen gråter rasande av isoleringen
Som klär ut sig till frågor som kräver svar
Dock ingen i närheten kan besvara dem.

Mina händer sträcker sig innerlig i detta kaos,
För att slå numret till en förtrogen lugnande röst.

Tacksamt återgår gränsen för galenskap intakt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nanno med Poeter.se id #11388 innehar upphovsrätten